

Womhaj Bóh!

Czisko 17.
28. haprl.

Lětnik 11.
1901.

Szerbiske njedzelske kopjenka.

Wudawaju so kóždu šobotu w Smolerjez knihiczišczeretni w Budyščinje a štu tam dostač sa ščtwórtlětnu pschedpłatu 40 np.

Jubilate.

Jan. 12, 24.

Sawěrnje, sawěrnje, ja praju wam: je-li šo pscheńcne sorno do semje njepadnje a nje-semrje, dha woštanje wono šame, hdyž pak semrje, pschinješe wjele płodow.

Jubilate! Wyškejce! Słónzo stónčnje czoplischo šwoje pruhi na semju sezele, ptaki jašo spěwaja, ščtomny a fečki šo wupyščuja a žito na polu rošče: Kač dolho budže tracz a my płody wschudžom wohladamy. Ale jenož, dolež pscheńcne sorno je do semje padnyło, wumrjeło a w semi ležalo kaž w rowje, móže wono k nowemu žiwjenju wotuczicz a płody pschinješč. Pscheńcne sorno, kiž w bróžni ležo woštanje, woštanje šame a njedawa płody.

— Jubilate! My pschidžemy wot czicheho pjatka a jutrow: našy šbóžnik, na ščhizu woprowany, do rowa pohrjebany, je štanyl k nowemu žiwjenju. Wyškanje wot šmjercze šbudženeje Božeje štwórbu bywa nam pschirunanje ja wyskanje w ščhryštušku tym horjestanjenym a wo jeho nowym žiwjenju.

Sa kač wjele mamy šwojemu šbóžnikaj šo džakowacz! Wón je se šwojej šmjerczu naš s Bohom šjednal a nam wodawanje šudnika warbowal. Wón je se šwojim horjestačom šmjercz pschewinyl a s měrom móžemy šwojej dale a bóle šo pschibližowazej šmjerczi do woblicza hladacz a bjes bojoseče do nozy pošlednjeje hodžiny šćpicz. Wón

je nam se šwojim k nješju-šćpicžom durje njebjeshow wo-čzinił a wjedženi wot jeho ducha namakamy pucz k wěcz-nemu žiwjenju. Kaške bohatstwo, kaške nješachodne płody! Wščitko pak je wón jenož teho dla dokonjal, dolež je s njebjesh na semju pschischoł, na ščhizu wumrjel a do rowa padnył. Wón je to pscheńcne sorno, kiž w semi semrje a wjele płodow pschinješe. Šdy njeby wumrjel a štanyl, hdy by, kaž Šelias bjes šmjercze šo wróczil do krasnosče, by wón šam woštal se šwojim bohatstwom a bjes płodow. Ššmjercz na ščhizu, pohrjebanje a horjestače rošdžela jeho płody a jeho bohatstwo. Nětk wobdawa ščhizowaneho a horjestanjeného wulka žiwa wošada, kiž dale bóle rošče. Wščitke milijony dušchow na šwěče, kiž we wěrije na ščhizowaneho hladaja a w luboseži na horjestanjenych wišaja, šo našyczuja s jeho płodami: pscheńcne sorno je wumrjeło a pschinješe wjele płodow. Jubilate!

Alle ščtóz k jeho płodam pschicž chze, dyrbi šam pscheńcne sorno byč, kiž semrje a płody pschinješe. Še drje rošdžel mjes ščhryštušom a mjes nami. Ščhryštuš dyrbjesche czělnaj šmjerczi šo woprowacz, my pak dyrbimy wumrječ šmjercz stareha człowjeka. Štary człowjek w naš se šwojimi hrěchami a lóšchtami je pscheńcne sorno, kiž dyrbi wumrječ. Póšnaj šwoje hrěchi, ščhizuj šwoje lóšcht, pohrjebaj w šwjerzenju psches móž šwjateho Ducha šwojeho stareho człowjeka, šwoje dotalne hrěšne žiwjenje, a hlaj, ty budžeš pscheńcne sorno, kiž semrje a płody pschinješe.

